

[Harald Jensen.]

hvorledes Udvandringslovgivningen her i Landet skal være. Man maa maaske til Tider finde sig i mange Ting i de smaa Lande, som man ikke finder sig i i de større, men paa Forhaand at forme en Paragraf, som giver Ministeren Adgang til at sætte Lovens Bestemmelser ud af Kraft, vil dog sikkert være uheldigt.

Til Slutning skal jeg kun nævne to Ting. For det første dette, at mit Parti vil anse det for uheldigt, at der paalægges Udvandringsagenterne denne Afgift af 1 pCt. Det vil betyde, at det bliver de fattige Udvandrere, der kommer til at betale denne Procent. Det gør Udvandringsagenterne for øvrigt ogsaa opmærksom paa, men medens Ministeren har fulgt Udvandringsagenterne paa andre Omraader, har han ikke gjort det paa dette. At det til syvende og sidst bliver Udvandrerne, der kommer til at betale denne Afgift, tror jeg er rigtigt, og derfor er det et Spørgsmaal, om vi skal lægge en saadan Afgift paa Udvandrerne. Jeg tror ikke, det vil være heldigt og formaalstjenligt at stille Udvandrerne ugunstigere, end de er stillet i Forvejen. De, der udvandrer, har ofte saa vanskeligt ved at rejse de fornødne Pengemidler, at det gælder om ikke at gøre Sagen vanskeligere for dem, derfor er mit Parti Modstander af denne Afgift.

§ 2 har faaet et helt nyt Stykke. Den tidligere § 2 var der ingen Ben i; den var saa lige til; i Henhold til § 2 havde Ministeriet Adgang til at give de Udvandringsagenter, som opfyldte Lovens Betingelser, Tilladelse til at virke som Udvandringsagenter. Nu er der kommet et mærkværdigt andet Stykke til, hvis hele Tankegang ikke er mig ganske klar. Saa vidt jeg forstaar det, maa man i de første 10 Aar ikke antage andre Udvandringsagenter end dem, man nu har. Det vil sige, at der faktisk indføres et Monopol for de bestaaende Udvandringsagenter, og naar de 10 Aar er gaaet, skal Ministeren kunne give andre, særlig Dampskibsselskaber, der beskæftiger sig med oversøisk Befordring, Tilladelsen. Det kunde tyde paa, at der, naar de 10 Aar var udløbet, skal indføres et nyt Monopol for Dampskibsselskaber, som beskæftiger sig med oversøisk Befordring. Jeg tror ikke, det vil være heldigt at indføre et rent privat Monopol paa dette Omraade, og rejser derfor det Spørgsmaal, om det ikke var rigtigt at lægge ogsaa saadanne Udvandringsagenter ind under Statens Forsorg og Ledelse.

Det er stadig et af de Spørgsmaal, jeg mener vi kan se paa nu, da der ændres ogsaa i Lovforslaget fra forrige Aar.

Som sagt tiltræder mit Parti i det store og hele de Synspunkter; Lovforslaget giver Udtryk for, og vi tilsiger vor Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse.

Fraenkel: Jeg er ogsaa glad ved at se Lovforslaget igen og haaber, der vil blive Tid til at føre det igennem. Jeg skal ikke udtale mig udførligt om det, jeg kan henviser til, hvad jeg sagde forrige Aar; det staar i Folketingstidenden for 1927—28 Sp. 4616 og videre og Sp. 4630. Jeg udtalte mig den Gang ret udførligt om det. Tyngdepunktet i Lovforslaget ligger efter min Mening i Kommissariatets Oprettelse og i Udnævnelsen af en Kommissarius, og bliver, som jeg venter, Lovforslaget til Lov, vil jeg haabe, det maa lykkes den højtærede Minister at finde den rigtige Mand, for deraf afhænger i Grunden alt. Jeg antager ogsaa, at jeg er i Overensstemmelse med den højtærede Minister, naar jeg siger, at en væsentlig og vistnok uafviselig Kvalifikation, en saadan Mand maa have, er, at han har levet oversøisk og kender Forhold og Folk der.

Det ærede Medlem Hr. Harald Jensen vilde have et eller andet Raad sat op ved Siden af Kommissarius. Jeg ved ikke, om der kan findes en praktisk Form for en saadan Institution, men det kan vi jo se paa i Udvalget. Det ærede Medlem var lidt betænkelig ved § 30. Det er netop en Bestemmelse, som jeg var glad for, ikke saa meget, fordi den, som den staar her, betyder noget større, men fordi den dog peger i den rigtige Retning derved, at der henvises til Aftaler og Overenskomster og Diskussion i det hele mellem de forskellige Stater om dette vigtige Spørgsmaal. Jeg tror da ogsaa, at der i vort Parti er delte Meninger om dette Lovforslag, ligesom der var forrige Gang, men jeg tror, at de især refererer sig til Detailler i Lovforslaget, som der ingen Anledning er til at komme ind paa her, og som vi vistnok uden større Vanskelighed kommer ud over i Udvalget.

Hvad den ledende Tanke i Lovforslaget angaar, der er fremgaaet af en begyndende Erkendelse af, at Udvandrer-spørgsmaalet i den kommende Tid vil komme til at spille en helt anden Rolle end i den nærmest foregaaende og maa ses ud fra helt andre Synspunkter end tidligere, kan jeg kun sige, at min Opfattelse af Sagen i den forløbne Tid har gjort meget væsentlige Fremskridt i andre Lande, baade i England, Tyskland og Østrig for at nævne nogle af dem, hvor jeg